

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2014. gada 16. aprīļa Lēmuma 2014/222/KĀDP 1. pantu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, un svītrot prasītāju no šā lēmuma pielikuma;
- atcelt Padomes 2014. gada 16. aprīļa Īstenošanas regulas (ES) Nr. 397/2014 1. pantu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, un svītrot prasītāju no šīs regulas pielikuma, un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo tiek apgalvots, ka esot izdarīta acīmredzama kļūda, vērtējot faktus, pamatojoties uz kuriem ir pieņemtas apstrīdētās tiesību normas, jo tām trūkst pamatojuma ar īstiem faktiem un pierādījumiem.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, jo apstrīdētajos tiesību aktos rodamais pamatojums jautājumā par prasītāju esot tik nedibināts, kā arī nenoteikts, nekonkrēts un vispārīgs, ka liedz iespēju pienācīgi aizstāvēties.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, nenorādot tiesību normu pamatojumu un nepierādot apgalvotos iemeslus, esot aizskartas tiesības uz tiesību efektīvu aizsardzību tiesā, kā arī tiesības uz aizstāvību un īpašumu, jo prasības norādīt pamatojumu un vajadzības sniegt īstenus pierādījumus neņemšana vērā ietekmē pārējās tiesības.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot nepareizi izmantotas pilnvaras, jo ir objektīvi, konkrēti un saskanīgi pierādījumi, kas ļauj apgalvot, ka Padome, ļaunprātīgi izmantojot savu stāvokli, krāpnieciski veikusi soda pasākumus no tās apgalvotajiem mērķiem atšķirīgiem mērķiem.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka esot nepareizi interpretētas piemērot gribētās tiesību normas, jo tās tiek interpretētas un piemērotas nepareizi un paplašināti, taču sodu paredzošu tiesību normu gadījumā tas nav pieļaujams.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka esot aizskartas tiesības uz īpašumu, jo tās tiek ierobežotas bez īstena pamatojuma un neievērojot samērīguma principu.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, jo neattaisnoti ir pasliktināts prasītājas konkurētspējas stāvoklis.

Prasība, kas celta 2014. gada 18. aprīlī – Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris/ITSB – Vicente Gandía Pla (ILLIRIA)

(Lieta T-541/14)

(2014/C 303/67)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris Srl (Salice Salentino, Itālija) (pārstāvji – D. Russo, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Cits lietas dalībnieks procesā Apelāciju padomē: *Vicente Gandía Pla SA* (Chiva, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2014. gada 21. maija lēmumu lietā R 917/2013–4;
- piespriest atbildētajam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes pieteicējs: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "ILLIRIA" attiecībā uz 33. klases "vīniem" – Kopienas preču zīmes pieteikums Nr. 10 599 033

Iebildumu procedūrā apstrīdētās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: cits lietas dalībnieks procesā Apelāciju padomē

Apstrīdētā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas preču zīme ar reģistrācijas Nr. 8 299 653

Iebildumu nodaļas lēmums: apstrīdēto lēmumu atcelt un iebildumus noraidīt

Pamati: CTMR 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Vispārējās tiesas 2014. gada 12. jūnija rīkojums – *Makhlouf u.c./Padome*
(Apvienotās lietas no T-432/11, T-490/11, T-649/11, T-651/11, T-97/12, T-99/12 līdz T-102/12 un T-446/12) ⁽¹⁾

(2014/C 303/68)

Tiesvedības valoda – franču

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt apvienotās lietas no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 290, 1.10.2011.